

δὲ τὴν ἐν ὕδατι διάλυσιν αὐτῆς μεταχειρίζονται, καὶ τὸ ἀνιλίνειον ὕδωρ εὔρε πολλὰς ἐφαρμογὰς.

Εἶπομεν ὅτι ἡ ἀνιλίνη (α) ἀποτελεῖ σειρὰν πλουσίων χρωμάτων καὶ ταῦτα μεταχειρίζονται ἐν τῇ βιομηχανίᾳ πρὸς χρωματισμὸν ὑφασμάτων, δοχείων ἐκ πορφύρας καὶ ὄλων τῶν τῆς πολυτελείας ἀθυρμάτων. Τὸ σταθερώτερον δ' ὄλων καὶ πλέον ἐπίζηλον εἶναι τὸ $\text{I} \omega \delta \epsilon \varsigma$ ἤτοι ἡ $\text{I} \acute{o} \chi \rho \omicron \upsilon \varsigma$ ἀνιλίνη (le violet d'aniline) διχοφοροτρόπως κληθεῖσα καθ' ὃν τρόπον σκευάζεται (ἀνιλίνη, ἰνδικίνη, φαινυμείνη). Ἐὰν ἀναμίξωμεν διάλυσιν ὑποχλωριώδη ἀσβεστίου (calcaria chlorata) μετ' ἀνιλίνης ἀπολαμβάνομεν εἰλικρινέστατον ἰώδες χρῶμα ἢ τὴν ἰόχρουν ἀνιλίνην, κρυσταλλουμένην εὐκόλως καὶ οὐδὲν ὑπὸ τοῦ φωτὸς ἐπηρεαζομένην.

Ἐτι ἐπισημοτέρα εἶναι ἡ ροδανιλίνη χρήσιμος ἐν τῇ ἰατρικῇ ὑπὸ τὸ ὄνομα Φουξίνη· ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ Hofmann καὶ διὰ τὸ εὐμετάπτωτον αὐτῆς εἰς ἄλλα χρώματα ἔλαβε πολλὰ ὀνόματα. Πρὸς παρασκευὴν τῆς Ροδανιλίνης θερμαίνομεν ἀνιλίνην μέχρι 150° μετ' ἀρσενικοῦ ὀξέως, ὁπερ ἐνταῦθα ἐπιδρᾷ ὡς ὀξειδωτικόν. Ἡ ροδανιλίνη γενικευθεῖσα κατὰ τὴν ἀνακάλυψίν της ἐπέσυρε τὰ περίεργα τῶν βιομηχανῶν βλέμματι· ἀλλ' ὡς ἐκ τῆς κατασκευῆς αὐτῆς δι' ἀρσενικοῦ ὀξέως, σώματος δηλητηριωδεστάτου προεκάλεσε μετ' οὐ πολὺ τὴν ἀπάλειψίν της ἐκ τῶν θελγόντων τὴν μόδαν χρωμάτων. Ἐν ᾧ εὐφροσύνως περιείλισσον τὸν πόδα κατὰ τινα ἐν Γερμανίᾳ χορὸν αἱ τρυφερὰὶ νεάνιδες κατελήφθησαν αἰφνης ὑπὸ συμπτωμάτων δηλητηριάσεως· τὸ παράδοξον ἦτο ὅτι δὲν ἔπασχον κατὰ συμπάθειαν καὶ οἱ μετ' αὐτῶν συγχορευόντες ἐρεύνης γενομένης ἀπεδείχθη ὅτι τὰ

(α) Ὁ χημικὸς τύπος τῆς ἀνιλίνης δεικνύεται ὑπὸ τοῦ $\text{C}_6\text{H}_5\text{NH}_2$.